

Συγκέντρωση Ιεροσύνης
2 Απριλίου 2011

Ιερά κλειδιά της Ααρωνικής Ιεροσύνης
Από τον Λάρρυ Γκίμπσον
Πρώτο Σύμβουλο της Γενικής Προεδρίας Νέων Ανδρών

Ένας εκ των υιών μου, σε ηλικία 12 ετών, απεφάσισε να εκθρέψει κουνέλια. Φτειάξαμε κλωβούς και αποκτήσαμε ένα μεγάλο αρσενικό και δύο θηλυκά κουνέλια από έναν γείτονα. Δεν είχα ιδέα σε τι θα μπλεκόμασταν. Σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, το υπόστεγό μας γέμισε από κουνελάκια. Τώρα που έχει μεγαλώσει ο υιός μου, πρέπει να ομολογήσω τον θαυμασμό μου για το τρόπο που ελέγχθηκαν -- ο σκύλος ενός γείτονα περιστασιακώς έμπαινε στο υπόστεγο και έτρωγε μερικά από αυτά.

Όμως, με συγκινούσε καθώς έβλεπα τον υιό μου και τους αδελφούς του να φυλάσσουν και να προστατεύουν αυτά τα κουνέλια. Και τώρα, ως σύζυγοι και πατέρες, είναι άξιοι φέροντες την ιεροσύνη, οι οποίοι αγαπούν, ενδυναμώνουν και φυλάσσουν τη δική τους οικογένεια.

Έχω τρυφερά συναισθήματα καθώς σας παρατηρώ, νέοι άνδρες της Ααρωνικής Ιεροσύνης να φυλάσσετε, να υποστηρίζετε και να ενδυναμώνετε τους γύρω σας, μη εξαιρουμένων της οικογενείας, μελών της απαρτίας σας και πολλών άλλων. Πόσο σας αγαπώ.

Προσφάτως, παρακολουθούσα καθώς ένας 13χρονος νέος άνδρας ξεχωρίστηκε πρόεδρος απαρτίας διακόνων. Κατόπιν, ο επίσκοπος τον χαιρέτισε διά χειραψίας και τον προσεφώνησε ως «πρόεδρο», εξηγώντας στα μέλη της απαρτίας ότι «τον προσεφώνησε ως πρόεδρο, για να τονίσει την ιερότητα της κλήσεώς του. Ο πρόεδρος της απαρτίας διακόνων είναι ένας εκ των μοναδικών τεσσάρων ανθρώπων στον τομέα που κρατούν τα κλειδιά της προεδρίας. Με τα κλειδιά αυτά, εκείνος, μαζί με τους συμβούλους του, θα ηγούνται της απαρτίας υπό την έμπνευσιν του Κυρίου». Ο επίσκοπος αυτός κατάλαβε τη δύναμη της προεδρίας ηγηθείσης από έναν πρόεδρο που κρατά και ασκεί ιερά κλειδιά της ιεροσύνης. (Βλέπε Δ&Δ 124:142-43).

Αργότερα, ερώτησα αυτόν τον νεαρό άνδρα αν ήταν έτοιμος να προεδρεύσει αυτής της μεγάλης απαρτίας. Η απάντησή του ήταν: «Είμαι αμήχανος. Δεν ξέρω τι κάνει ο πρόεδρος απαρτίας διακόνων. Μπορείτε να μου πείτε;»

Του είπα ότι είχε μία υπέροχη επισκοπική ηγεσία και συμβούλους οι οποίοι θα τον βοηθούσαν να γίνει ένας επιτυχής και δυνατός ηγέτης της ιεροσύνης. Ήξερα ότι θα σέβονταν τα ιερά κλειδιά της προεδρίας που κατείχε εκείνος.

Κατόπιν έθεσα την εξής ερώτηση: «Υποθέτεις ότι ο Κύριος θα σε καλούσε σε αυτήν τη σημαντική κλήση χωρίς να σου δώσει οδηγίες;»

Σκέφθηκε και κατόπιν απήντησε: «Πού τις ευρίσκω;»

Ύστερα από κάποια συζήτηση, συνειδητοποίησε ότι θα εύρισκε οδηγίες από τις γραφές, τα λόγια των ζώντων προφητών και απαντήσεις σε προσευχές. Αποφασίσαμε να βρούμε μία γραφή που θα αποτελούσε το σημείο εκκινήσεως στην αναζήτησή του να μάθει τις ευθύνες της νέας του κλήσεως.

Πήγαμε στο 107^ο τμήμα από το Διδαχή και Διαθήκες, εδάφιο 85. Αναφέρει ότι ο πρόεδρος απαρτίας διακόνων πρέπει να συσκέπτεται με τα μέλη της απαρτίας του και να διδάσκει σε αυτά τα καθήκοντά τους. Παρατηρήσαμε ότι η απαρτία του δεν είναι μόνο ένα μάθημα, αλλά επίσης συμβούλιο νέων ανδρών και πρέπει να ενδυναμώνουν και να ανυψώνουν πνευματικώς ο ένας τον άλλον, υπό τη διεύθυνση του προέδρου. Εξέφρασα την πεποίθησή μου ότι θα γινόταν έξοχος πρόεδρος, ο οποίος θα βασιζόταν στην έμπνευση από τον Κύριο και θα μεγάλυνε την ιερά κλήση του καθώς δίδασκε στους άλλους διακόνους τα καθήκοντά τους.

Κατόπιν ερώτησα: «Τώρα που γνωρίζεις ότι πρέπει να διδάξεις στους διακόνους τα καθήκοντά τους, γνωρίζεις ποια είναι αυτά τα καθήκοντα;»

Πάλι πήγαμε στις γραφές και βρήκαμε:

1. Ο διάκονος ορίζεται να προσέχει και να εκτελεί διακονία στην Εκκλησία (βλέπε Δ&Δ 84:111).

Επειδή η οικογένεια είναι η βασική μονάδα της Εκκλησίας, η πιο σημαντική ατμόσφαιρα στην οποία μπορεί να εκπληρώσει αυτό το καθήκον του ένας φέρων την Ααρωνική Ιεροσύνη, είναι στο ίδιο του το σπιτικό. Παρέχει υπηρετήση ιεροσύνης στον πατέρα και τη μητέρα του καθώς καθοδηγούν την οικογένεια. Φυλάσσει τους αδελφούς και τις αδελφές του, τους νέους άνδρες της απαρτίας του και τα άλλα μέλη του τομέως.

2. Ο διάκονος βοηθά τον διδάσκαλο σε όλα τα καθήκοντά του στην Εκκλησία, αν το απαιτεί η περίπτωση (βλέπε Δ&Δ 20:57).

Αποφασίσαμε ότι εάν ένας διάκονος πρέπει να βοηθά στα καθήκοντα του διδασκάλου, τότε πρέπει να γνωρίζει τα καθήκοντα αυτά. Κοιτάξαμε στις γραφές και προσδιορίσαμε ταχέως πάνω από μία δωδεκάδα καθήκοντα για τη θέση του διδασκάλου (βλέπε Δ&Δ 20:53-59, 84:111). Τι δυνατή εμπειρία θα ήταν για κάθε νέο άνδρα --και τον πατέρα του, τους συμβούλους του και όλους εμάς-- να κάνει ακριβώς αυτό που έκανε αυτός ο νέος άνδρας: να πάει στις γραφές και να ανακαλύψει αφ' εαυτού του ποια είναι τα καθήκοντά μας. Υποπτεύομαι ότι πολλοί εξ ημών θα εκπλαγούμε --και θα εμπνευσθούμε-- από αυτά που ανακαλύπτουμε. Το Καθήκον προς τον Θεό περιέχει χρήσιμες συνόψεις των καθηκόντων της Ααρωνικής Ιεροσύνης είναι μία σπουδαία πηγή για πνευματική ανάπτυξη. Σας παροτρύνω να το χρησιμοποιείτε με συνέπεια.

3. Οι διάκονοι και οι διδάσκαλοι πρέπει να «προειδοποιούν, να εξηγούν, να παροτρύνουν και να διδάσκουν, και να προσκαλούν όλους να έλθουν προς τον Χριστό» (Δ&Δ 20:59. Βλέπε εδάφια 46 και 68 για ιερείς).

Πολλοί νέοι άνδρες νομίζουν ότι η ιεραποστολική τους εμπειρία αρχίζει όταν γίνονται 19 ετών και εισέρχονται στο Ιεραποστολικό Εκπαιδευτικό Κέντρο. Μαθαίνουμε από τις γραφές ότι αρχίζει πολύ καιρό πριν από αυτό. Ο Κύριος θέλει κάθε φέρων την Ααρωνική Ιεροσύνη να προσκαλεί όλους να έλθουν προς τον Χριστό -- αρχής γενομένης από την ίδια του την οικογένεια.

Ακολουθώντας, για να βοηθήσω αυτόν τον νέο πρόεδρο να καταλάβει ότι εκείνος και μόνον εκείνος ήταν ο προεδρεύων κατέχων υπεύθυνη θέση στην απαρτία, πρότεινα να διαβάσει τρεις φορές το πρώτο καθήκον που είναι καταγεγραμμένο στο Διδαχή και Διαθήκες 107:85. Διάβασε: «Προεδρεύει επί δώδεκα διακόνων». Ερώτησα: «Τι σου λέγει ο Κύριος προσωπικώς όσον αφορά στο καθήκον σου ως προέδρου;»

«Λοιπόν», είπε, «διάφορα πράγματα ήλθαν στον νου μου καθώς μιλάμε. Νομίζω ότι ο Επουράνιος Πατέρας θέλει να είμαι πρόεδρος δώδεκα διακόνων. Υπάρχουν μόνον πέντε εξ ημών που ερχόμαστε και μόνον ένας έρχεται μερικές φορές. Επομένως, πώς αποκτούμε δώδεκα;»

Λοιπόν, ποτέ δεν είχα ερμηνεύσει αυτήν τη γραφή όπως έκανε εκείνος, αλλά εκείνος κρατούσε ιερά κλειδιά που εγώ δεν είχα. Διδασκόμουν από έναν 13χρονο πρόεδρο απαρτίας διακόνων σχετικώς με την αποκαλυπτική δύναμη που έρχεται σε εκείνους με τα ιερά κλειδιά της προεδρίας, ασχέτως της διανοήσεως, του αναστήματος ή της ηλικίας τους.

Απήντησα: «Δεν ξέρω. Τι νομίζεις;»

Και εκείνος είπε: «Χρειάζεται να βρούμε τρόπο να τον κάνουμε να έρχεται. Ξέρω ότι υπάρχουν δύο άλλοι που θα έπρεπε να είναι στην απαρτία μας, αλλά δεν έρχονται και δεν τους γνωρίζω. Ίσως μπορώ να γίνω στενός φίλος με τον έναν και να αναθέσω στους συμβούλους μου να ασχοληθούν με τους άλλους. Αν έλθουν όλοι, θα έχουμε επτά, αλλά πού ευρίσκουμε πέντε ακόμη;»

«Δεν ξέρω», ήταν η απάντησή μου «αλλά αν ο Επουράνιος Πατέρας τους θέλει εκεί, Εκείνος γνωρίζει».

«Τότε χρειάζεται να προσευχηθούμε ως προεδρία και απαρτία να βρούμε τι να κάνουμε». Κατόπιν ερώτησε: «Είμαι υπεύθυνος για όλα τα αγόρια σε ηλικία διακόνου στον τομέα μας, ακόμη και για αυτά που δεν είναι μέλη;»

Με δέος είπα: «Με τη θεώρηση του Κυρίου, ο επίσκοπός σου είναι υπεύθυνος μόνον για τα μέλη του τομέως ή για όλους όσοι ζουν εντός των ορίων του;»

Αυτός ο νεαρός που «εκτελ[ούσε] διακονία» το κατάλαβε. Ανεγνώρισε τον ρόλο κάθε διακόνου, διδασκάλου και ιερέως στο να φυλάσσει τα μέλη της Εκκλησίας και να προσκαλεί τους πάντες να έλθουν στον Χριστό.

Οι σκέψεις μου στρέφονται σε μία γραφή καθώς σκέπτομαι τους υπέροχους νέους άνδρες μας και τις νέες γυναίκες μας της Εκκλησίας -- μία γραφή που παρέθεσε ο Μορόνι στον Τζόζεφ Σμιθ, λέγοντας ότι δεν είχε «ακόμη εκπληρωθεί, αλλά σύντομα θα εκπληρωνόταν» (Τζόζεφ Σμιθ--Ιστορία 1:41) -- «Και ύστερα απ' αυτά θα εκχέω το πνεύμα μου επάνω σε κάθε σάρκα: και θα προφητεύσουν οι γιοι σας, και οι θυγατέρες σας... οι νέοι σας θα δουν οράσεις» (Ιωήλ 2:28).

Αυτό που ήλθε στον νου αυτού του νεαρού προέδρου ήταν μία όραση για το πώς θέλει να είναι η απαρτία του ο Επουράνιος Πατέρας. Ήταν η αποκάλυψη που χρειαζόταν για να

ενδυναμώνει τα ενεργά μέλη της απαρτίας του, να σώσει αυτά που πάλευαν και να προσκαλέσει όλους να έλθουν προς τον Χριστό. Τοιουτοτρόπως εμπνευσμένος, έκανε σχέδια, προκειμένου να φέρει εις πέρας το θέλημα του Κυρίου.

Ο Κύριος δίδαξε σε αυτόν τον νεαρό πρόεδρο ότι *ιεροσύνη* σημαίνει να προσεγγίζεις τους άλλους προς υπηρετήση. Όπως ο αγαπημένος μας προφήτης Πρόεδρος Τόμας Μόνσον εξηγεί:

«Η ιεροσύνη δεν είναι στην πραγματικότητα τόσο πολύ ένα δώρο, όσο είναι μία ανάθεση να υπηρετούμε, ένα προνόμιο να ανυψώνουμε και μία ευκαιρία να ευλογούμε τη ζωή των άλλων» (“Our Sacred Priesthood Trust”, *Liahona*, Μάιος 2006, 57).

Η υπηρετήση είναι το ίδιο το θεμέλιο της ιεροσύνης -- υπηρετήση προς τους άλλους, της οποίας χαρακτηριστικό παράδειγμα ήταν ο Σωτήρας. Καταθέτω μαρτυρία ότι είναι η ιεροσύνη Του, κάνουμε το έργο Του και έχει δείξει σε όλους τους φέροντες την ιεροσύνη την οδό της πιστής υπηρετήσεως στην ιεροσύνη.

Προσκαλώ κάθε προεδρία απαρτίας διακόνων, διδασκάλων και ιερέων να συσκέπτεται τακτικώς, να μελετήσει και να προσευχηθεί, προκειμένου να μάθει ποιο είναι το θέλημα του Κυρίου για την απαρτία της και κατόπιν να συνεχίσει και να πράξει. Χρησιμοποιήστε το Καθήκον προς τον Θεό, για να σας βοηθήσει να διδάσκετε στα μέλη της απαρτίας σας τα καθήκοντά τους. Προσκαλώ κάθε μέλος της απαρτίας να υποστηρίζει τον πρόεδρο απαρτίας σας και να στρέφεστε σε εκείνο για συμβουλή καθώς μαθαίνετε και εκπληρώνετε εναρέτως όλα τα καθήκοντα της ιεροσύνης σας. Και προσκαλώ έκαστο εξ ημών να βλέπει αυτούς τους αξιοθαύμαστους νέους άνδρες όπως τους βλέπει ο Κύριος -- μία δυνατή πηγή για την οικοδόμηση και ενδυνάμωση της βασιλείας Του εδώ και τώρα.

Εσείς, υπέροχοι νέοι άνδρες, φέρετε την Ααρωνική Ιεροσύνη η οποία αποκατεστάθη από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή στον Τζόζεφ Σμιθ και τον Όλιβερ Κάουντερυ κοντά στο Χάρμου της Πενσυλβάνια. Η ιεροσύνη σας κρατά τα ιερά κλειδιά που ανοίγουν τη θύρα σε όλα τα τέκνα του Επουρανίου Πατρός, για να έλθουν προς τον Υιό Του, τον Ιησού Χριστό, και να Τον ακολουθήσουν. Αυτό παρέχεται μέσω «του ευαγγελίου της μετάνοιας, και του βαφτίσματος με κατάδυση για την άφεση των αμαρτιών», της εβδομαδιαίας διάταξης της μεταλήψεως και «της διακονίας των αγγέλων» (Δ&Δ 13:1, Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:69). Εκτελείτε πράγματι διακονία και πρέπει να είσθε καθαροί και άξιοι και πιστοί άνδρες της ιεροσύνης πάντοτε και παντού.

Γιατί; Ενωτισθείτε τα λόγια της αγαπημένης μας Πρώτης Προεδρίας, τα οποία δίδονται προς τον καθέναν εξ υμών στο Καθήκον σου προς τον Θεό:

«Έχεις την εξουσία να χορηγείς τις διατάξεις της Ααρωνικής Ιεροσύνης. ...Θα ευλογήσεις σε μεγάλο βαθμό τη ζωή των γύρω σου...

»Ο Επουράνιος Πατέρας έχει μεγάλη εμπιστοσύνη και πεποίθηση σε εσένα και έχει μία σπουδαία αποστολή να εκτελέσεις» (*Εκπληρώνοντας το καθήκον μου προς τον Θεό: Για τους κατέχοντες την Ααρωνική Ιεροσύνη* [2010], 5).

Ξέρω ότι αυτά τα λόγια είναι αληθινά και προσεύχομαι ώστε καθένας εξ ημών να αποκτήσει αυτήν την ίδια μαρτυρία. Και τα λέγω αυτά στο ιερό όνομα Εκείνου, την ιεροσύνη του οποίου φέρουμε, του Ιησού Χριστού, αμήν.